

Waterparagraaf Bataviakwartier

Algemeen

Deze waterparagraaf is opgesteld in verband met het actualiseren van het bestemmingsplan Bataviakwartier. Het bestemmingsplan is conserverend.

Wettelijk kader en beleid

In de Waterwet staan de verantwoordelijkheden van de verschillende overheden die betrokken zijn bij het waterbeheer in Nederland. Rijkswaterstaat en waterschappen zijn waterbeheerders. Provincies en gemeenten hebben wel een rol bij het waterbeheer, maar zijn wettelijk gezien geen waterbeheerders.

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) en het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) zijn belangrijke beleidskaders. De KRW heeft als doel de kwaliteit van de Europese wateren in een goede toestand te brengen en te houden. Het NBW heeft tot doel om in 2015 het watersysteem op orde te hebben en daarna op orde te houden, anticiperend op veranderende omstandigheden zoals onder andere de verwachte klimaatverandering, zeespiegelstijging, bodemdaling en toename van het verharde oppervlak. Bij het opstellen van het NBW is rekening gehouden met de richtlijnen volgens de KRW. Het NBW bevat taakstellende afspraken ten aanzien van veiligheid en wateroverlast en procesafspraken ten aanzien van watertekorten, verdroging, verzilting, water(bodem)kwaliteit, sanering waterbodems en ecologie.

De Nederlandse implementatie van de voorschriften en doelstellingen uit de Kaderrichtlijn Water (KRW), de Grondwaterrichtlijn en de Richtlijn Prioritaire Stoffen vindt in principe plaats in het Besluit Kwaliteitseisen en Monitoring Water (Bkmw) dan wel in een vergelijkbare wettelijke regeling. De doelen voor de goede chemische en ecologische toestand van oppervlaktewaterlichamen worden wettelijk vastgelegd in de vorm van milieukwaliteitseisen. De chemische doelen zijn direct verwoord in het Besluit. Voor de ecologische doelen zijn referenties en maatlaten voor natuurlijke wateren (STOWA 2007-32) en een omschrijving MEP en maatlaten voor sloten en kanalen (STOWA 2007-32b) opgesteld. Voor de sterk veranderde en kunstmatige wateren zijn de doelen hiervan afgeleid en vastgelegd in het Beheer- en ontwikkelplan rijkswateren 2010-2015 (BPRW).

Voor de gehele gemeente Lelystad is een waterplan (Royal Haskoning, april 2002) opgesteld. Dit plan bevat de vertaling van het gewenste waterbeheer ("watervisie") naar inrichtingsmaatregelen op hoofdlijnen. Bij het opstellen van het waterplan is rekening gehouden met het beleid uit de Vierde Nota Waterhuishouding (ministerie van V&W), de startovereenkomst "Waterbeleid 21e eeuw" (WB21), de "Handreiking watertoets" (ministerie van VROM), het Omgevingsplan Flevoland (Provincie Flevoland) en het Waterbeheerplan (Waterschap Zuiderzeeland). De uitgangspunten in het Waterplan Lelystad zijn nog steeds overeenkomstig het vigerend beleid.

Het bovenstaande resulteert in twee drietrapsstrategieën:

1. Waterkwantiteit (vasthouden, bergen, afvoeren).
2. Waterkwaliteit (schoonhouden, scheiden, zuiveren).

Aan de hand van deze waterparagraaf wordt duidelijk gemaakt hoe het vigerende waterbeleid is vertaald naar waterhuishoudkundige inrichtingsmaatregelen in het bestemmingsplan Bataviakwartier. Deze paragraaf geeft aan hoe met water in dit plan wordt omgegaan en op welke wijze de inrichtingsmaatregelen bijdragen aan "Veiligheid, Voldoende en Schoon Water".

Overleg met Waterschap en Rijkswaterstaat

Aangezien sprake is van een conserverend bestemmingsplan is de afspraak gemaakt dat de gemeente deze waterparagraaf opstelt aan de hand van de randvoorwaarden die zijn opgenomen in het Waterkader van Waterschap Zuiderzeeland.

Aangezien het plan geen waterhuishoudkundige gevolgen heeft, is beperkt overleg geweest met Rijkswaterstaat. De adviezen per e-mail zijn verwerkt in de voorliggende paragraaf.

Beschrijving van het watersysteem

In het bestemmingsplangebied is ongeveer 2 hectare aan oppervlaktewater ten noorden van de Bataviahaven aanwezig.

Waterkwantiteit

Het voorliggende plan heeft geen toename van verhard oppervlak tot gevolg en er zal geen ruimte voor waterberging verdwijnen.

Voor het bestemmingsplan geldt het principe van “waterneutraal bouwen”. Dit wil zeggen dat als het verhard oppervlak toeneemt, compenserende maatregelen worden genomen om piekafvoeren op te vangen. Dit kan door het vasthouden of bergen van het water door het aanleggen van een waterberging of een infiltratievoorziening.

Waterkwaliteit

Er worden geen uitlogende bouwmaterialen (zoals zinken dakgoten) gebruikt. Voor de waterhuishoudkundige kunstwerken worden alleen milieuvriendelijke en niet-uitlogende materialen gebruikt.

Binnen Lelystad wordt gebruik gemaakt van de methode van duurzaam onkruidbeheer (DOB-methode) om onkruid te bestrijden. Hierbij wordt minder bestrijdingsmiddel gebruikt, waardoor minder verontreinigingen naar het oppervlaktewater kunnen afstromen.

In het Nationaal Waterplan isesignaleerd dat de natuurwaarden in het IJsselmeergebied voor een deel onder druk staan. Vooral in het Markermeer - IJmeer ligt de opgave om te komen tot een robuust systeem, dat kan dienen als basis voor maatschappelijke en economische ontwikkelingen in het gebied. Op dit moment wordt zandwinning in het IJsselmeergebied gecombineerd met de aanleg en het beheer van vaargeulen. De winbare hoeveelheid zand in de vaargeulen is beperkt. Op termijn zal uitgekeken moeten worden naar andere locaties. Voor het IJsselmeergebied geldt dat daarbij het belang van het behoud van natuurwaarden van grote betekenis is.

Het plangebied ligt binnen een areaal aan potentieel voorkomen van de vier biologische kwaliteitskenmerken (waterplanten, oeverplanten, macrofauna en vis) in het waterlichaam Markermeer/IJsselmeer. De twee hectare aan oppervlaktewater vallen geheel binnen OBJECTID 51 (heeft verband met de zone die Rijkswaterstaat gebruikt om hun kwetsbare gebieden aan te duiden). Dit areaal van twee hectare is relevant voor waterplanten, vis en macrofauna. Het areaal is niet relevant voor oeverplanten.

De status quo verandert niet door dit conserverend bestemmingsplan. Doordat alleen het huidige gebruik wordt bevestigd zijn er geen significant negatieve effecten op biologische kwaliteitselementen (macrofauna, vis, waterplanten of oeverplanten).

Afvoersystemen voor vuilwater, hemelwater en grondwater

Water afkomstig van de drukke wegen en het afvalwater worden afgevoerd naar de afvalwaterzuiveringsinstallatie (AWZI). De drainage stort over op het oppervlaktewater. De schone oppervlakken (voornamelijk daken) wordt opgevangen en geïnfiltreerd in het zandpakket. Geleidelijk komt dit geïnfiltreerde hemelwater terecht in het oppervlaktewater.

Waterkeringen

Het plangebied ligt binnen de kern-, vrijwarings-, of buitenbeschermingszones van een waterkering. Er vinden binnen het bestemmingsplangebied geen ontwikkelingen plaats die van invloed zijn op de waterkering.

Waterveiligheid

In het stedelijk waterplan is berekend dat met de Westlandbui nergens in het stedelijk gebied water op het maaiveld komt en dat de peilstijging nauwelijks hoger dan 30 cm wordt. Dit terwijl de Westlandbui een zwaardere bui was dan de bui die tegenwoordig gehanteerd dient te worden. Bij nieuwe berekeningen wordt namelijk uitgegaan van een bui met een herhalingstijd van 1 keer per 100 jaar, volgens het zogenaamde middenscenario (+10%). Geconcludeerd mag worden dat voor dit gebied het veiligheidsniveau van 1:100 gehaald wordt.

Vaarweg Amsterdam-Lemmer

Langs het gebied van het bestemmingsplan Bataviakwartier loopt een gedeelte van de Vaarweg Amsterdam-Lemmer (VAL). De VAL loopt door het Markermeer en het IJsselmeer.

De beide routes zijn niet gelijkwaardig. De route over het IJsselmeer heeft een CEMT-klasse Vb. Dit betekent dat deze maximaal geschikt moet zijn voor een duwkonvooi van 1 x 2 bakken in de lengte, bedoeld voor het transport van maximaal 3200 ton goederen. De vaarweg heeft daarom een zone van tenminste 11,4 meter breed. De route door het Markermeer heeft CEMT-klasse VIb. Dat deel van de route is geschikt voor een duwkonvooi van 2 x 2 bakken, geschikt voor transport van 6.400 - 12.000 ton goederen. Deze duwkonvooien zijn twee maal zo breed, de vaarroute heeft daarom ook een breedte van tenminste 22,8 meter.

Op grond van artikel 2.1.2 van het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) geldt voor CEMT--klasse VI aan weerszijden van deze vaarroute een vrijwaringszone van 25 meter. De kortste afstand tussen de grens van deze vrijwaringszone en de grens van het plangebied Bataviakwartier bedraagt 64 meter. Het plangebied Bataviakwartier valt derhalve niet binnen de vrijwaringszone.